

com qualsevol altra prova que indiqui que la varietat objecte de les dues sol·licituds és la mateixa. El sol·licitant gaudeix per fer-ho d'un termini mínim de tres mesos comptats a partir de la data de reivindicació de la prioritat.»

4. El número 1 de l'article 39 queda redactat de la manera següent:

«1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves respectives competències han de comprovar que la sol·licitud presentada compleix els requisits exigits i, en particular, que:

a) Ha estat presentada d'acord amb el que disposa l'article 10.

b) Compleix les condicions que estableix l'apartat 1 de l'article 35.

c) S'hi adjunten els documents que reglamentàriament s'estableixen d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 35.

d) S'ajusta al que disposa l'article 38, en el cas que es reivindiqui la prioritat d'una sol·licitud anterior.

e) Es presenta el justificant d'haver satisfet les taxes corresponents per la tramitació de l'article 53.»

5. El número 2 de l'article 46 queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, no s'ha de declarar la caducitat del procediment quan el sol·licitant justifiqui degudament que la seva inactivitat va ser conseqüència d'un cas fortuït o de la concurrència de causes de força major o altres circumstàncies excepcionals.»

6. El número 1 de l'article 48 queda redactat de la manera següent:

«1. La denominació de la varietat l'ha de proposar el sol·licitant i, en tot cas, l'Administració es reserva el dret a afegir al nom proposat les especificacions que siguin oportunes, tant des del punt de vista de l'aplicabilitat com de la seguretat.»

7. El número 2 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«2. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o les comunitats autònomes competents poden requerir al titular d'un títol d'obtenció vegetal perquè presenti a aquesta autoritat o a qualsevol altra que aquesta hagi designat, en els terminis que reglamentàriament s'estableixin, la informació, els documents o el material que considerin necessaris per al control del manteniment de la varietat, així com per a la renovació de les mostres oficials que componen la col·lecció de referència.»

8. L'article 51 queda redactat de la manera següent:

«Article 51. *Verificació de la varietat.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació o, si s'escau, les comunitats autònomes competents han de comprovar si les varietats objecte del títol d'obtenció vegetal romanen inalterables, fet que s'ha de dur a terme mitjançant les comprovacions tècniques corresponents.

2. Quan hi hagi indicis que el titular del títol d'obtenció vegetal no manté adequadament la varietat, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, a iniciativa pròpia o, si s'escau, la comunitat autònoma competent, ha d'ordenar-ne un control

de manteniment de la varietat i establir-ne les modalitats mitjançant assaigs de camp o altres assaigs en els quals el material subministrat pel titular s'ha de comparar amb la descripció o la mostra oficial de la varietat.

Quan del control esmentat es desprengui que el titular no ha mantingut les condicions de la varietat, se l'ha d'advertir.

3. En els casos en què es comprovi que la varietat no és homogènia o estable, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot decidir l'extinció del dret, amb l'audiència prèvia de l'interessat i, si s'escau, amb l'informe previ de les comunitats autònomes que van efectuar els controls pertinents.»

9. L'article 53 queda redactat de la manera següent:

«Article 53. *Taxa per la tramitació i resolució.*

1. Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la tramitació del procediment en els aspectes que aquesta Llei reserva a l'Estat i la seva resolució.

2. La meritació de la taxa s'ha de produir en el moment en què l'Administració General de l'Estat iniciï la tramitació del procediment.

3. L'import de la taxa derivada del fet imposable que preveu el número anterior és de 50.000 pessetes (300,506 euros).»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 12 de març de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'HISENDA

5014 *REIAL DECRET 208/2002, de 22 de febrer, pel qual es modifica el Reglament general de recaptació, aprovat mitjançant el Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre. («BOE» 62, de 13-3-2002.)*

La Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, té l'objectiu, entre altres, de facilitar a aquests el compliment de les seves obligacions fiscals, reduint els costos indirectes derivats de l'existència del sistema tributari. Per això, l'article 2.2 assenyala que l'aplicació del sistema tributari s'ha de basar, entre altres, en el principi de limitació dels costos indirectes derivats del compliment d'obligacions formals, i l'article 20 assenyala que a tot hora l'Administració tributària ha de facilitar al contribuent el compliment de les seves obligacions, de manera que la intervenció d'aquest es dugui a terme de la manera menys costosa possible.

La redacció fins ara vigent de l'article 76.1.a) del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre, impedia, a l'hora de gestionar els tributs l'ingrés dels quals és requisit previ quan es presenten o es retiren documents, la possibilitat de fer l'ingrés del deute tributari resultant de l'autoliquidació mitjançant una entitat col·laboradora, i s'havia de fer necessàriament a través de l'entitat que

presta el servei de caixa a l'Administració tributària competent.

Aquesta mecànica d'ingrés ocasionava dificultats en la gestió dels tributs cedits, per la qual cosa es duen a terme els canvis normatius adreçats a permetre a l'Administració tributària competent la possibilitat d'utilitzar la via d'ingrés a través d'una entitat col·laboradora degudament autoritzada en els termes que preveu l'article 78 del Reglament general de recaptació.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de febrer de 2002,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre.*

Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 76 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre, en els termes següents:

«Article 76. *Ingressos.*

1. Es realitza l'ingrés a través de les entitats de dipòsit que presten el servei de caixa en els casos següents:

a) Quan l'ingrés sigui requisit previ a la presentació o retirada de documents a la Delegació o Administració de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, sense perjudici del que estableix la normativa reguladora dels diferents tributs.»

Disposició final primera. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Hisenda per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de febrer de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

5015 *ORDRE HAC/536/2002, de 7 de març, per la qual s'aproven els models de declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre el patrimoni per a l'exercici de 2001, es determinen el lloc, la forma i els terminis de presentació dels models i s'estableixen les condicions generals i el procediment per a la presentació telemàtica.* («BOE» 62, de 13-3-2002.)

La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries («Butlletí Oficial de l'Estat» del 10), a l'article 79, apartats 1 i 4, estableix a càrrec dels contribuents l'obligació de presentar i subscriure la declaració per aquest impost, amb els límits i les condicions que s'estableixin per reglament. No obstant això, en els apartats 2 i 3

d'aquest article s'exclou de l'obligació de declarar els contribuents les rendes dels quals no superin les quanties brutes anuals que, en funció de l'origen o la font de les rendes, s'assenyalen en els apartats esmentats. El Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat a l'article únic del Reial decret 214/1999, de 5 de febrer («Butlletí Oficial de l'Estat» del 9), en desplegar l'obligació de declarar a l'article 59, estableix les condicions i els límits per a l'exclusió de l'obligació de declarar dels contribuents que obtinguin rendes immobiliàries imputades a què es refereix l'article 71 de la Llei de l'impost o que tinguin dret a deducció per inversió en habitatge, per doble imposició internacional o que efectuïn aportacions a plans de pensions o mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable.

Pel que fa als contribuents obligats a declarar, l'article 80 de la Llei de l'impost disposa a l'apartat 1 que aquests, a l'hora de presentar la declaració, han de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo en el lloc, la forma i els terminis determinats pel ministre d'Economia i Hisenda, i establir, a més, a l'apartat 2, que l'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació es pot fraccionar en la forma que es determini per reglament. A aquests efectes, l'apartat 2 de l'article 60 del Reglament de l'impost estableix que l'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació es pot fraccionar, sense interès ni cap recàrrec, en dues parts: la primera, del 60 per 100 del seu import, en el moment de presentar la declaració, i la segona, del 40 per 100 restant, en el termini que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, i és necessari, per gaudir d'aquest benefici, que la declaració es presenti dins del termini establert i que aquesta no sigui una declaració liquidació complementària.

Completa la regulació d'aquesta matèria l'apartat 6 de l'article 80 de la Llei de l'impost, incorporat per l'article 1.nou de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social («Butlletí Oficial de l'Estat» del 31), en què s'estableix un nou procediment de suspensió de l'ingrés del deute tributari, sense interessos de demora, mitjançant el qual el contribuent casat i no separat legalment l'autoliquidació del qual resulti per ingressar pot sol·licitar la suspensió de l'ingrés del deute tributari en una quantia igual o inferior a la devolució a la qual tingui dret el cònjuge per aquest mateix impost i període impositiu, el qual ha de renunciar al cobrament de la devolució fins a l'import del deute la suspensió del qual hagi estat sol·licitada i acceptar que la quantitat a la qual renuncia s'apliqui al pagament del deute.

La regulació de l'obligació de declarar es tanca finalment amb els apartats 5 i 6 de l'article 79 de la Llei de l'impost i l'apartat 5 de l'article 59 del Reglament, en què es disposa que la declaració s'ha de fer en la forma, els terminis i els impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, el qual pot aprovar la utilització de modalitats simplificades o especials de declaració i determinar els llocs de presentació d'aquestes, els documents i els justificants que s'hi han d'adjuntar, així com els casos i les condicions per a la presentació telemàtica de les declaracions.

Per tant, s'ha de procedir a l'aprovació dels models de declaració que han d'utilitzar els contribuents obligats a declarar per l'exercici de 2001. Referent a això, l'absència de canvis normatius rellevants que incideixin en els models de declaració i l'experiència gestora de les últimes campanyes aconsellen mantenir el nombre i l'estructura dels models d'autoliquidació que s'han estat utilitzant en les dues campanyes anteriors. Com a conseqüència, en aquesta Ordre s'aproven dos models de declaració: un, general o ordinari, aplicable, amb caràcter general, a tots els contribuents, i un altre, especial o